

Transparentnost Srbija
Transparency Serbia

Transparentnost Srbija

pregled aktivnosti

januar 2026. godine

Bilten broj 1/2026

Sadržaj:

Aktivnosti	2
Pod lupom	3
Sastanak sa delegacijom Evropskog parlamenta	3
Saopštenja.....	5
Hitne izmene pravosudnih zakona – zaobilaženje struke i evropskih standarda i politička odmazda za “neposlušnost”	5
Štetne posledice izmena pravosudnih propisa za borbu protiv korupcije.....	6
Inicijative i analize.....	8
„Ispitivanje porekla imovine“ i oduzimanje imovine stečene korupcijom	8
Mediji	12
Sestri ministra Nemanje Starovića milioni preko nameštenih javnih nabavki i konkursa	12

Aktivnosti

Misija za proveru činjenica Odbora za spoljne poslove Evropskog parlamenta (AFET) posetila je Srbiju 23. januara. Jedan od sastanaka evropskih parlamentaraca održan je sa predstavnicima domaćih nevladinih organizacija, a jedna od sedam NVO bila je Transparentnost Srbija. Detaljnije u poglavlju „pod lupom“.

U januaru je otvorena priče o ispitivanju porekla imovine. TS je analizirala postojeća i moguća rešenja za ovu temu koju su, uz lustraciju, otvorili studenti u protestu. Detaljnije u poglavlju „Inicijative i analize“.

Usvojene su izmene pravosudnih zakona koje će naneti štetu pravosuđu, borbi protiv korupcije, ali i evropskim integracijama Srbije. O tome smo pričali za medije, a oglašavali smo se i saopštenjima koja u Biltenu prenosimo u poglavlju „Saopštenja“.

Antikorupcijsko savetovalište TS (ALAC) radilo je i tokom januara, nakon nekoliko prazničnih dana na početku meseca. Sve informacije o mogućim slučajevima korupcije građani mogu prijaviti, odnosno dobiti potrebna obaveštenja, na broj 069 1978 158 ili putem mejla ts@transparentnost.org.rs.

U januaru smo imali 130 objavljenih vesti o našim aktivnostima ili izjava predstavnika TS.

Na sajt TS, u segmentu „Inicijative i analize“, postavili smo nekoliko novih [analiza](#), kao i zahteva državnim organima i njihovih odgovora. Među njima je i predlog TS u okviru javne rasprave o nacrtu Zakona o sprečavanju nepoštenih trgovačkih praksi u lancu snabdevanja poljoprivrednim i prehrambenim proizvodima. Ovaj zakon, naime, uvodi nagradu za uzbunjivače (u ovoj oblasti), što smo mi predlagali kada je usvojan Zakon o zaštiti uzbunjivača, ali nije prihvaćeno. Sada smo [ukazali](#) na neke stvari koje se mogu unaprediti u okviru ove odredbe.

Prenosimo izbor tekstova koje smo objavili u prethodnom mesecu

Pod lupom

Sastanak sa delegacijom Evropskog parlamenta

24. januara 2026.

Misija za proveru činjenica Odbora za spoljne poslove Evropskog parlamenta (AFET) posetila je Srbiju 23. januara, kao što je bilo predviđeno [Rezolucijom EP o Srbiji](#), usvojenom 22. oktobra 2025. godine. Misiju su činili predstavnici [šest poslaničkih grupa EP](#). Jedan od sastanaka evropskih parlamentaraca održan je sa predstavnicima domaćih nevladinih organizacija, a jedna od sedam NVO bila je Transparentnost Srbija.

TS je, inače, odmah po usvajanju rezolucije EP izdala [saopštenje](#).

Tada smo ukazali na značaj prepoznavanja da je „moguća korupcija“ u vezi sa ugovaranjem i izvođenjem radova prilikom rekonstrukcije železničke pruge, deo šireg problema – činjenice da Srbija ugovara najvrednije infrastrukturne radove bez primene Zakona o javnim nabavkama. U Rezoluciji se izričito pominje u tom kontekstu međudržavni sporazum Srbije i Kine, ali je problem znatno širi, jer Srbija na sličan način ugovara poslove i sa firmama iz drugih država. Rezolucija nije pomenula drugi modalitet isključenja primene Zakona o javnim nabavkama, ali je ukazano na moguće rizike u vezi sa projektom EXPO 2027, za koji je donet jedan takav zakon, dok je za sve infrastrukturne projekte zatraženo unapređenje transparentnosti.

Kad je reč o krivičnim istragama, u Rezoluciji se sa žaljenjem konstatuje „opstrukcija pravde“ u vezi sa istragom protiv dva bivša ministra građevine zbog sumnje da su u ugovaranju posla oštetili budžet i osuđuje „kampanja blaćenja sudija i tužioca“ koji rade na tim slučajevima „preko provladinih kanala“.

U delu koji se odnosi na izbore poslanici EP ističu neke vidove podrivanja izbornog procesa, uključujući pritiske na birače, kupovinu glasova, „sistemske prednosti“ vladajuće partije i način na koji je u kampanje bio uključen predsednik Republike.

Srbija je ponovo pozvana na „momentalnu i punu“ primenu preporuka ODIHR i Venecijanske komisije. Veliki deo predloga Rezolucije posvećen je studentskim i građanskim protestima i pokušaju njihovog suzbijanja od strane vlasti. Konstatuje se jaz između izjava zvaničnika Srbije o posvećenosti pridruživanja EU sa nazadovanjem u četiri ključne oblasti – vladavina prava, medijske slobode, nezavisnost pravosuđa i borba protiv korupcije i ističe da je napredak moguć samo ako oko ovih osnovnih pitanja bude postignut „merljiv i održiv napredak“. Srbija je takođe pozvana na „sараdњу sa GRECO“.

Imajući sve ovo u vidu, predstavnik TS na sastanku (programski direktor, Nemanja Nenadić), iskoristio je relativno kratko raspoloživo vreme da ukaže na sledeće:

1. Zahvalnost poslaničkim grupama iz EU parlamenta koje su (sve osim jedne) posvetile značajnu pažnju pitanju borbe protiv korupcije u svojim nacrtima rezolucija i doprinele njenom konačnom tekstu.
2. Da Srbija nije izvukla pouke iz novosadske tragedije i da nema napretka u dve ključne oblasti koje se tiču izgradnje infrastrukturnih objekata – oni se i dalje ugovaraju bez nadmetanja i primene Zakona o javnim nabavkama, a za tako ugovorene poslove ugovori nisu objavljeni.
3. Da je nastavljena opstrukcija istrage moguće korupcije u vezi sa ugovaranjem radova na rekonstrukciji železničke stanice u Novom Sadu i cele pruge do mađarske granice, između ostalog, i kroz aktuelne predloge zakona koji bi mogli da rezultiraju slabljenjem kapaciteta Tužilaštva za organizovani kriminal, nasuprot glavnom zadatku Srbije koji je definisan u Izveštaju o napretku Evropske komisije, kada je reč o borbi protiv korupcije (povećanje broja istraga, optužnica i presuda u predmetima iz nadležnosti TOK), preporukama iz Petog kruga evaluacije GRECO, kao i zvaničnim planovima Vlade od značaja za borbu protiv korupcije.
4. Da je u vezi sa javnim okupljanjima koja su održana tokom poslednjih godinu dana poseban problem to što postoji sumnja da policija nije obavila sve poslove iz svoje nadležnosti, naročito kada je reč o okupljanjima radi podrške vlastima (npr.

provera identiteta maskiranih osoba sa opasnim oruđima) ili da je postupala pristrasno (način saopštavanja podataka o broju učesnika pojedinih skupova, bez mogućnosti provere), te da o tome nije dostavljala informacije od javnog značaja koje nesumnjivo poseduje.

5. Da je odsustvo napretka, kada su u pitanju mehanizmi javne odgovornosti u Srbiji povezano i sa prioritetima koje je sama EU postavljala pred vlasti u Srbiji. Umesto da se zahtevi odnose na reforme koje zahtevaju duže vreme ili na otvaranje procesa i dijaloga, bilo bi korisnije da su u fokusu bile mere koje mogu odmah da pokažu efekte – na primer, objavljivanje svih ugovora o infrastrukturnim radovima, za šta ne postoji nikakva pravna prepreka, već samo odsustvo volje. Isto to važi i za ispunjenje pojedinih [preporuka GRECO](#) i ODIHR, gde nisu neophodne izmene zakona, a gde bi vlasti mogle da dokažu spremnost na poštovanje time što bi prekinule dosadašnje sporne prakse (npr. prestanak vođenja funkcionerske kampanje na lokalnim izborima).
6. Da mehanizmi javne odgovornosti ne funkcionišu, ne samo zbog postupanja donosilaca odluka iz političkog života (npr. Predsednik, Vlada, Skupština), već i zbog toga što ni nezavisni organi ne vrše poslove iz svoje nadležnosti koji bi obezbedile vladavinu prava, pomenuvši u tom kontekstu primere koji se odnose na Ustavni sud i na Agenciju za sprečavanje korupcije.

Saopštenja

Hitne izmene pravosudnih zakona – zaobilaženje struke i evropskih standarda i politička odmazda za “neposlušnost”

13. januara 2026.

Radna grupa Nacionalnog konventa o Evropskoj uniji za Poglavlje 23 upozorava javnost na ozbiljne rizike koje nosi zakazivanje vanredne sednice Narodne skupštine za 14. januar, na kojoj će se razmatrati izmene sistemskih pravosudnih zakona po hitnoj proceduri. Na dnevni red vanredne sednice stavljeni su Predlog zakona o izmenama Zakona o Visokom savetu tužilaštva, Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o sedištim i područjima sudova i javnih tužilaštava, Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o organizaciji i nadležnosti državnih organa za borbu protiv visokotehnološkog kriminala, Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o javnom tužilaštvu i Predlog zakona o izmeni Zakona o sudijama.

Tokom prethodne godine, reformski zakoni od presudnog značaja za funkcionisanje pravosuđa nisu donošeni kroz uobičajenu proceduru, zbog odsustva saglasnosti između predlagača zakona i pravne struke. Predložene izmene u kontinuitetu snižavaju nivo dostignutih prava i procesnih garancija, što je i glavni razlog izostanka stručnog konsenzusa.

Najnoviji primer takve prakse jeste pokušaj Ministarstva pravde da izmeni Zakon o sudijama, na koji je Visoki savet sudstva dao negativno mišljenje. Umesto Vlade, predloge zakona podnosi narodni poslanik i to uz hitan postupak. Ova procedura se koristi izuzetno retko i nikada do sada za sistemske pravosudne zakone, čime se obesmišljava uloga struke i institucija uspostavljenih upravo radi zaštite nezavisnosti pravosuđa.

Posebno je važno naglasiti da je javna rasprava o ovim bitnim promenama svesno izbegnuta time što formalni predlagač zakona nije Vlada, već narodni poslanik Uglješa Mrdić. Da je postojala stvarna namera da se javnost i struka konsultuju, Narodna skupština, odnosno njen Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu, kojim predsedava upravo poslanik Mrdić, mogli su da organizuju javno slušanje i omoguće iznošenje stavova stručne i opšte javnosti. Takva mogućnost, međutim, očigledno nije bila u skladu sa ciljevima predlagača.

Radna grupa podseća da je usvajanje pravosudnih zakona po hitnoj proceduri već više puta bilo predmet kritike Evropske komisije, jer takva praksa narušava kvalitet zakonodavstva, pravnu sigurnost i poverenje u institucije. Hitni postupak je izuzetak namenjen vanrednim i nepredvidivim okolnostima, kojih u ovom slučaju nema.

Smatramo neophodnim da ukažemo na najproblematičnije intervencije: produžavanje v.d. stanja u tužilaštvu, ukidanje komisije VST koja odlučuje o prigovorima na obavezna uputstva, kao i izmene koje se odnose na Posebno javno tužilaštvo za visokotehnološki kriminal. Ove izmene utiču na umanjenje garancija samostalnosti tužilaštva, koje garantovano Ustavom.

Dodatnu zabrinutost izaziva činjenica da se sve ovo dešava u trenutku izbora članova Visokog saveta sudstva i Visokog saveta tužilaštva iz reda struke, u atmosferi pojačanih javnih napada na sudije i tužioce i protesta pravosudnih profesionalaca, uključujući protest ispred Ustavnog suda upravo povodom najava ovih zakonskih izmena. U takvom kontekstu, ishitrene i netransparentne zakonodavne intervencije predstavljaju neprimeren vid uticaja zakonodavne i izvršne vlasti na pravosuđe.

Radna grupa Nacionalnog konventa o Evropskoj uniji za Poglavlje 23 poziva Narodnu skupštinu da odustane od razmatranja izmena pravosudnih zakona po hitnoj proceduri i da se reformski procesi vrate u okvir transparentne, inkluzivne i zakonite procedure, u skladu sa ustavnim načelima i evropskim obavezama Republike Srbije.

Štetne posledice izmena pravosudnih propisa za borbu protiv korupcije

30. januara 2026.

Izmene pravosudnih zakona izgledno će smanjiti mogućnost Tužilaštva za organizovani kriminal da istražuje sumnje na korupciju visokih javnih funkcionera. Posledice su utoliko teže jer učinak u gonjenju „visoke korupcije“ ni do sada nije bio zadovoljavajući, pri čemu se sve to dešava u situaciji kada je prvi put posle 30 godina jedan aktuelni ministar zvanično optužen za korupciju.

Izmene Zakona o javnom tužilaštvu, koje je skupština usvojila 28. januara, direktno će se odraziti na rad Tužilaštva za organizovani kriminal. Ono sada, umesto 25 predviđenih, ima 20 tužilaca, od kojih je 11 upućeno iz drugih tužilaštava. U roku od 30 dana od početka primene izmenjenog Zakona, oni će biti vraćeni u svoja matična tužilaštva. Iako je hipotetički moguće da Visoki savet tužilaštva u međuvremenu uputi nove tužioce u TOK, na to se ne može računati zbog čestih blokada odlučivanja u ovoj instituciji.

Ove zakonske izmene su usledile posle uskraćivanja podrške policije i drugih organa izvršne vlasti u pojedinim tužilačkim istragama i ministarske najave preispitivanja potrebe da TOK uopšte postoji. Sve to je očigledno prouzrokovano otvaranjem istraga koje obuhvataju i neke aktuelne ili doskorašnje ministre.

Prilikom izmene svih pravosudnih zakona koji su izglasani na istoj sednici nije bilo adekvatne mogućnosti da se sagledaju sva značajna pitanja.. O njima nije bila organizovana javna rasprava, niti javno slušanje, primenjen je hitan postupak bez opravdanog razloga, a rasprava je bila objedinjena sa nepovezanim zakonima. Uz sve to, predlagač nije zatražio mišljenje od Visokog saveta sudstva, Visokog saveta tužilaštva i Agencije za sprečavanje korupcije o ovim zakonima. Kada je reč o najštetnijoj izmeni Zakona o javnom tužilaštvu, nije postojala ni elementarna transparentnost – odredba je promenjena na osnovu amandmana jedne narodne poslanice, koji ni do danas nije objavljen na skupštinskom sajtu.

TS smatra da će i pojedine druge izmene pravosudnih propisa imati štetnog efekta za borbu protiv korupcije. To se naročito odnosi na produženje dozvoljenog trajanja v.d. stanja u sudovima i tužilaštvima, brisanje pravila da se kolegijum javnih tužilaca izjašnjava o predloženom godišnjem planu i izveštaju o radu, kao i uvođenjem obaveze da Vrhovno javno tužilaštvo traži od ministra pravde saglasnost za bilo koji vid međunarodne saradnje, pri čemu rokovi i kriterijumi za davanje saglasnosti uopšte nisu propisani.

Kod pojedinih drugih zakonskih intervencija (npr. način izbora tužioca za visoko-tehnološki kriminal, osnivanje novih sudova i sudskih jedinica, odlučivanje o prigovorima javnih tužilaca) pruženi su neki argumenti za izmene, ali izglasana rešenja nisu ni najbolja, a pogotovo ne jedina moguća. Reč je o vrlo ozbiljnim pitanjima koja su morala biti razmotrena kroz konsultacije sa širokim krugom aktera, pre svega onih iz samog pravosuđa.

Napominjemo takođe da su prilikom ovih izmena prekršena i neka proceduralna pravila. Da je poštovan skupštinski Poslovnik, predložene izmene pojedinih zakona ne bi ni bile uvrštene u dnevni red, jer obrazloženje nije sadržalo sve obavezne elemente ili su bili navedeni očigledno lažni podaci – npr. da osnivanje suda neće prouzrokovati troškove za budžet.

Bez obzira na to da li će ove izmene zakona biti proglašene predsedničkim ukazom, da li će Ustavni sud nešto učiniti povodom „greške u postupku“ o kojoj je govorio njegov novoizabrani predsednik i da li će parlament „hitno revidirati“ zakone po savetu Komesarke za proširenje Evropske unije, ovaj slučaj pokazuje da je neophodno izmeniti pravila rada Narodne skupštine.

To je potrebno da bi se u svim budućim slučajevima sprečilo isključenje antikoruptivnih mehanizama u pripremi i razmatranju propisa time što će sporni zakon predložiti narodni poslanici.

Inicijative i analize

„Ispitivanje porekla imovine“ i oduzimanje imovine stečene korupcijom

21. januara 2026.

Šta piše u zakonima, šta su problemi i šta treba raditi

1. Oduzimanje imovine u krivičnom postupku ([Krivični zakonik](#) i [Zakonik o krivičnom postupku](#))

Trebalo bi da se oduzme korist koja je stečena krivičnim delom – ali samo ono što je dokazano u konkretnom krivičnom postupku.

Hipotetički primer (kad se primenjuje): inspektor uhapšen dok prima mito od hiljadu evra, a kasnije osuđen za krivično delo primanja mita. Oduzima se *tih hiljadu evra*, zakonitost sticanja njegove druge imovine se ne proverava.

Hipotetički primer (kad se ne primenjuje): funkcioner je osuđen zbog zloupotrebe službenog položaja (npr. nezakonito je zaključio ugovor i time privilegovao firmu svog prijatelja). Ako nema dokaza da je primio mito ili druge nadoknadu, a firma je izvršila posao – nema oduzimanja nezakonite koristi niti ispitivanja zakonitosti sticanja druge imovine funkcionera ili vlasnika privilegovane firme.

2. Krivični postupak i [Zakon o oduzimanju imovine proistekle iz krivičnog dela](#)

Otvora se finansijska istraga kada postoje osnovi sumnje da vlasnik „poseduje znatnu imovinu stečenu vršenjem krivičnih dela“. Može da rezultira privremenim (dok traje postupak) i trajnim oduzimanjem imovine (nakon presude).

Da bi se ovaj mehanizam primenio mora da postoji sumnja da je izvršeno i neko konkretno krivično delo i da je reč o nekom od krivičnih dela koja su navedena u Zakonu. Kad je reč o četiri koruptivna krivična dela koja se pominju (zloupotreba položaja, primanje mita, davanje mita, trgovina uticajem) mora da postoji imovinska korist od bar 1,5 milion dinara (12,7 hiljada evra). U praksi se ovaj mehanizam mnogo češće primenjuje u slučajevima organizovanog kriminala (npr. trgovina narkoticima), nego u slučajevima korupcije.

Hipotetički primer: gradonačelnik uhapšen dok prima mito od 15 hiljada evra – postoji mogućnost da se ispita zakonitost sticanja preostale njegove imovine, ali se to ne čini po automatizmu.

Hipotetički primer: ministar obrazovanja „trguje uticajem“ da bi nekoliko škola namestilo nabavke tako da posao dobije određena firma. Finansijska istraga je moguća, ali samo ako postoji dokaz da je ministar dobio nešto zauzvrat (u vrednosti većoj od 1,5 milion dinara), ali je diskutabilno da li se može voditi protiv drugih osoba (npr. vlasnika firme koja je dobila posao).

3. Prijavljivanje imovine i prihoda funkcionera i kontrola izveštaja ([Zakon o sprečavanju korupcije](#))

Jedan deo javnih funkcionera podnosi izveštaje o imovini i prihodima Agenciji za sprečavanje korupcije. Samo neki podaci iz tih izveštaja se objavljuju (vlasništvo funkcionera u preduzećima, nepokretnosti, automobili), i to samo ako se imovina „vodi“ na funkcionera (ne i kada su vlasnici članovi porodice ili se imovina „vodi“ na njihove firme). Agencija proverava nekoliko stotina izveštaja godišnje po planu redovne kontrole, ili po dobijenim prijavama.

Agencija bi trebalo da oceni „da li postoji nesaglasnost između podataka iz izveštaja i stvarnog stanja ili nesaglasnost između uvećane vrednosti imovine i prijavljenih prihoda“ funkcionera, i da o tome obavesti „nadležni organ“.

Posledice kršenja pravila: prekršajna kazna zbog propuštanja roka ili neprijavljivanja podataka (100-150 hiljada dinara); krivično delo, ako imovina nije prikazana, funkcioner je imao nameru prikrivanja. I kada postoji ovo krivično delo, „višak imovine“ (ono što je funkcioner namerno prikrivao) se ne oduzima.

Ovo krivično delo je veoma loše definisano, a [predlozi](#) koje je TS davala da se unapredi do sada nisu prihvaćeni.

Problemi u vezi sa primenom ove norme su brojni: javnost nema uvid u to šta je sve Agencija proveravala, pa tako ni mogućnost da sazna koliko se temeljno ovaj posao radi i koji su problemi pri proverama; javni funkcioneri ne prijavljuju svoje troškove, već samo prihode i imovinu, tako da kontrola ne može biti potpuna; zakon ostavlja mogućnost funkcionerima da prijave kao da poseduju gotovinu na početku mandata ali se istinitost tih tvrdnji ne proverava.

Ni tu nije kraj problemima: „[Autentičnim tumačenjem](#)“ definicije „javnog funkcionera“, koju je Narodna skupština usvojila u februaru 2021, i to bez ikakvog osnova, sa spiska javnih funkcionera su izbrisani mnogi koji raspolažu javnom imovinom velike vrednosti – npr. direktori fondova penzijskog i zdravstvenog osiguranja i direktori i članovi nadzornih odbora preduzeća u vlasništvu države koja su transformisana u akcionarska društva ili društva sa ograničenom odgovornošću. Takvi funkcioneri više ne moraju da podnose izveštaje o imovini i prihodima, da prijavljuju poklone u vezi sa vršenjem funkcije ili mogući sukob interesa pri odlučivanju.

Pored toga, za bivše funkcionere se brišu i oni podaci iz izveštaja koji su bili objavljeni, tri godine po prestanku funkcije.

Postoji i neusaglašenost sa međunarodnim preporukama: [GRECO](#) je 2022. zatražio da se integritet najviših funkcionera izvršne vlasti proverava *pre stupanja na javnu funkciju*, ali propisi koji bi to omogućili nisu izmenjeni ([Zakon o sprečavanju korupcije](#), [Poslovnik](#) Narodne skupštine).

Hipotetički primer: Agencija utvrdi da su podaci u izveštaju javnog funkcionera bili netačni (nije prijavljeno vlasništvo nad nekretninom, niti je poznat izvor prihoda za kupovinu); Tužilaštvo može da pokrene postupak zbog namernog neprijavljivanja, ali neće ispitivati koji je bio izvor prihoda, osim ako ne postoji sumnja za neki konkretan slučaj korupcije.

4. Oporezivanje imovine kada ne postoje dokazi o zakonitim izvorima prihoda ([Zakon o utvrđivanju porekla imovine i posebnom porezu](#))

Posebna jedinica Poreske uprave može da pokrene prethodni postupak kontrole za bilo kog građanina čija se imovina tokom tri godine uveća za najmanje 150.000 evra više u odnosu na prijavljene prihode. Ako vlasnik ne dokaže „zakonitost sticanja imovine“, razlika u vrednosti između uvećane imovine i zakonitih prihoda se oporezuje po stopi od čak 75%.

Poreska uprava ne utvrđuje koji je bio skriveni izvor prihoda (npr. da li je u pitanju korupcija ili neko drugo krivično delo). Ako se ipak utvrdi (u nekom drugom postupku, koji vodi tužilaštvo) da je imovina bila stečena krivičnim delom, ona može biti oduzeta po osnovu drugih zakona.

Efekti ovog poreskog zakona na borbu protiv korupcije su ograničeni, iako je on u vreme donošenja pogrešno bio predstavljen kao antikorupcijski. Nasuprot tome, nije propisano da će se prioriteto proveravati javni funkcioneri, javni službenici koji rade na osetljivim poslovima ili druga lica za koja postoji verovatnoća da su učestvovala u korupciji. Metodologija na osnovu koje se određuje ko će biti proveravan je tajna, tako da se ne zna da li Poreska uprava uzima u obzir i ove faktore rizika.

Prvo rešenje o naplati poreza je doneto tek posle tri godine, a podaci o primeni ovog zakona su uglavnom nepoznati. Zato se ne zna da li su tome razlog neki problemi koji se tiču zakonskih normi ili su praktične prirode.

Kada bi primena bila šira, ovaj zakon bi mogao da dovede do oduzimanja dela prihoda od korupcije, u slučajevima kada nije postojala bilo kakva prethodna sumnja da se ona odvija. Ta informacija ostaje nepoznata i nakon naplate visokog poreza.

Najkrupnije moguće prepreke za primenu ovog zakona su sledeće: 1) vlasnik imovine stečene korupcijom može da tvrdi da se imovina nije stvarno uvećala, već da je postojala u drugom obliku (npr. da je imao uštedevinu u gotovini, da je pronašao skrivenu uštedevinu pokojnog dede), a nema uvek pouzdanog načina da se takve tvrdnje ospore; 2) Iako hipotetički predmet oporezivanja može biti i imovina koja se nalazi u inostranstvu ili u vidu kriptovaluta, do takvih podataka se teško dolazi. Mere uzajamne pravne pomoći među državama u krivičnopravnim predmetima se u ovom slučaju ne primenjuju jer nije u pitanju krivična istraga već jedan vid poreskog postupka. 3) Ako je prihod od korupcije direktno steklo pravno lice (npr. provizija za korupciju je uplaćena po fiktivnom ugovoru), a ne vlasnik preduzeća, nema naplate posebnog poreza.

5. „Nezakonito bogaćenje“ - norma koja ne postoji u sistemu, a bila bi od koristi ([Član 20. Konvencije UN protiv korupcije](#))

Konvencija UN protiv korupcije (UNCAC) iz 2003, u članu 20. pruža mogućnost (ne i obavezu) državama da utvrde kao posebno krivično delo „nezakonito bogaćenje“, koje bi se ogledalo u namernom i „znatnom uvećanju imovine javnog funkcionera koje on ne može razumno objasniti s obzirom na njegova zakonita primanja“.

Pojam javnog funkcionera u Konvenciji je širi nego u našem zakonu, pa se može izjednačiti sa pojmom „službenog lica“, to jest, uključuje i javne službenike.

Glavna razlika u odnosu na mehanizam iz [Zakona](#) o utvrđivanju porekla imovine ogledaju se u tome što bi predmet oduzimanja, nakon što se utvrdi da postoji bitna razlika između imovine i zakonitih i prijavljenih prihoda javnog funkcionera bila čitava ta razlika. Drugim rečima, bilo bi oduzeto 100% imovine nedokazanog zakonitog porekla, a ne 75%. Druga razlika se tiče pravne sigurnosti – ovako stroga pravila bi mogla da važe samo za prihode stečene nakon uvođenja novih pravila.

Transparentnost Srbija je dala i konkretne predloge za razradu ovog pravila iz Konvencije i više puta ih je dostavljala Ministarstvu pravde kada je otvoren proces izmene Krivičnog zakonika (poslednji [put](#) u oktobru 2024).

Iako je u antikorupcijskim [dokumentima](#) iz 2013. prvobitno bilo planirano da se ovo krivično delo uvede u pravni sistem do kraja [2014.](#) godine, to do danas nije učinjeno.

Mediji

Sestri ministra Nemanje Starovića milioni preko nameštenih javnih nabavki i konkursa

Birn, Gordana Andrić, Radmilo Marković, 30. januara 2026.

Firmama i organizacijama Ognjane Starović, sestre ministra za evropske integracije Nemanje Starovića, iz budžeta je isplaćeno gotovo 26 miliona dinara preko javnih konkursa i nabavki za medijske usluge koje Nemanja Nenadić, programski direktor Transparentnosti Srbije, opisuju kao „frapantne“ primere nameštanja javnih nabavki, piše [Birn](#).

Portal Gradske info, u vlasništvu Ognjane Starović, starije sestre ministra za evropske integracije Nemanje Starovića, samo tokom prošle godine je dobio oko dva i po miliona dinara od Pokrajinskog sekretarijata za regionalni razvoj, međuregionalnu saradnju i lokalnu samoupravu.

Novac je ovom mediju dodeljen na dve javne nabavke za usluge informisanja. Na obe nabavke je firma Ognjane Starović bila jedini ponuđač.

„Ovo je zaista frapantan slučaj nameštanja javne nabavke iz nekoliko razloga. [...] Da je nabavka nameštena veoma se lako može zaključiti po vrlo detaljnom opisu uslova koje je svaki potencijalni ponuđač morao da zadovolji“, kaže Nemanja Nenadić, programski direktor organizacije Transparentnost Srbije, koji je analizirao tendersku dokumentaciju.

Sekretarijat je tražio kompaniju koja će informisati građane o aktivnostima ove institucije, promovisati EU integracije i regionalnu saradnju i vrlo detaljno popisao uslove koje ponuđači moraju da ispune, potpuno nepotrebne za uslugu koja je tražena. Tako je, na primer, jedan od uslova bio da firma mora da ima na raspolaganju pet dronova koji moraju da budu teži od 595 grama i ne smeju da lete brže od 15 metara u sekundi.

„S druge strane, ponuđač je mogla da bude firma koja nema ni jednog kamermana, fotografa ili osobu koja je vična upravljanjem dronovima, firma koja nije nikada snimila promotivni video“, navodi Nenadić.

Ni Ognjana Starović, ni Pokrajinski sekretarijat za regionalni razvoj, međuregionalnu saradnju i lokalnu samoupravu nisu odgovorili na pitanja BIRN-a o javnim nabavkama koje su dodeljivane firmi Gradske info.

Firmama i organizacijama Ognjane Starović, sestre ministra za evropske integracije Nemanje Starovića, iz budžeta je isplaćeno gotovo 26 miliona dinara preko javnih konkursa i nabavki za medijske usluge

Ukupno tokom poslednjih šest godina, od kada Nemanja Starović napreduje kroz rangove naprednjaka, preduzeća i organizacije njegove sestre Ognjane, koja je takođe javni funkcioner, dobile su gotovo 26 miliona dinara na javnim konkursima i nabavkama lokalnih, pokrajinskih i republičkih institucija, mahom za medijske usluge, pokazuje istraživanje BIRN-a.

Portal Gradske info, koji je ukupno dobio najviše novca, pored servisnih vesti iz Novog Sada i Vojvodine, objavljuje i prorežimske tekstove.

Nemanja Starović takođe nije odgovorio na pitanja BIRN-a o poslovanjima svoje sestre sa državnim i lokalnim ustanovama i institucijama.

Kako se novac iz budžeta slivao ministrovj sestroj?

Ognjana Starović, prema podacima Agencije za privredne registre, tokom svoje karijere bila je zastupnica tri udruženja, preduzetnica i konačno vlasnica firme Gradske info.

Preko svakog od ovih pet pravnih lica dobijala je novac iz budžeta od 2020. do danas.

Njena preduzetnička agencija, a zatim firma Gradske info, dobila je ukupno 8.7 miliona dinara na šest javnih nabavki Pokrajinskog sekretarijata za regionalni razvoj, međuregionalnu saradnju i lokalnu samoupravu i jednoj nabavci PIO fonda od 2021. godine do danas. Uvek je bila jedini ponuđač.

Sve usluge su plaćane 100 odsto avansno, odnosno unapred, kako se navodi u odlukama o ugovorima.

Iako su i prethodnih godina nabavke sekretarijata na kojima je Starović dobijala poslove bili jednoobrazni – novac bi uglavnom dobila na dve nabavke sa identičnim zahtevima i uslovima – uslovi prošlogodišnjih javnih nabavki za stručnjake koji se bore protiv korupcije bili su alarmantni.

Za proizvodnju 10 promo videa u trajanju od 10 do 50 minuta, 10 vesti i 10 postova na društvenim mrežama, sekretarijat je tražio da ponuđač mora da, osim dronova težih od 595 grama, ima između ostalog: sedam kamera teških između 1600 i 1680 grama i pet fotoaparata težih od 650 g (sa baterijom).

Pokrajinski sekretarijat nije odgovorio na pitanja BIRN-a – između ostalog, zbog čega je za pomenute javne nabavke bilo potrebno da ponuđač ima tačno određene karakteristike kamera, dronova i baterija, te da li je i kako Sekretarijat utvrdio da dronovi ne mogu da lete brže od 15m/s.

Ponuđač je takođe morao da se obaveže da video i druge materijale isporuči u roku od 30 minuta na zahtev sekretarijata.

Sekretarijat je raspisao istovremeno šest identičnih nabavki – dve je dobila Starović, a po dve su dobile i firma Hashtag Digital Media Group, kao i kompanija Vesti sa severa. Vesti sa severa, u vlasništvu Danila Babina, vlasnica je firme Hashtag Digital Media Group.

Zanimljivo je da su se u junu 2025. godine, u trenutku kada je Sekretarijat dodelio ugovore za ovih šest javnih nabavki, sve tri firme nalazile na istoj adresi u Ulici Svetozara Miletića u Novom Sadu.

Takođe, ove tri firme – izuzev jedne nabavke PIO Fonda iz jula 2023. godine – sve javne nabavke u proteklih nekoliko godina dobijale su isključivo od Pokrajinskog sekretarijata za regionalni razvoj, međuregionalnu saradnju i lokalnu samoupravu.

„Ovde nije reč samo o nezakonitom postupanju naručioca, već i o `podeli tržišta` među ponuđačima. Naime, ovih šest nabavki je dobilo ukupno tri firme, koje jedna drugoj nisu konkurisale (svaka se prijavila samo za posao koji je dobila). Nije čudno da su i ponuđene cene bile veoma blizu ukupno procenjenoj vrednosti posla“, kaže Nenadić.

On objašnjava da je „veoma sporno“ što je predmet ovih nabavki publikovanje vesti, jer sekretarijat može da objavljuje oglase, a mediji „mogu, ako su relevantne, prenositi vesti o njihovom radu, u okviru svog redovnog posla“.

„Ako su predmet usluga neke promotivne aktivnosti pokrajinskog sekretarijata (a ne `vesti`, kako stoji u konkursnoj dokumentaciji), onda bi naručilac trebalo da postavi i relevantne uslove i kriterijume za odabir medija preko koga će ta kampanja biti plasirana – na primer, da ima određeni broj pratilaca na društvenim mrežama, određenu pokrivenost, profil publike i tome slično.

„Ne samo da pokrajinski sekretarijat to nije učinio, već je zaboravio da postavi kao uslov da ponuđač dokaže da je izdavač nekog medija ili da taj medij ima neke društvene mreže“, kaže Nenadić.

Novac na konkursima dodeljen tek osnovanim organizacijama

Na javnim konkursima je finansirano 19 projekata Ognjane Starović. Za njih je ukupno, počev od 2020. godine, dobila gotovo 17 miliona dinara. Novac joj je dodeljivalo Ministarstvo informisanja i telekomunikacija, AP Vojvodina, lokalne samouprave Novog Sada, Sremske Mitrovice, Sremskih Karlovaca, Temerina, BEOČINA, PEĆINACA, INĐIJE i Rume.

Podaci iz BIRN-ove baze o javnim konkursima, koja sadrži podatke od 2019. godine, pokazuju da je Starović prvi novac dobila 2020. godine od grada Novog Sada za projekat organizacije Porodica za 5, koju je osnovala početkom te iste godine. Ova organizacija je dobila novac i naredne 2021, kada Starović odlazi iz organizacije. Posle njenog izlaska, ova organizacija više nije dobijala novac na javnim konkursima.

Među organizacijama Ognjane Starović, koje su na konkursima dobijale novac, jeste i *Novosadski najbolji*, organizacija osnovana i ugašena 2024. godine, koja je za deset meseci postojanja od grada Novog Sada dobila 300.000 dinara na konkursu za projekte iz oblasti kulture. Iste godine, Grad Novi Sad na javnom konkursu dodelio i 250.000 dinara organizaciji *Nju Ivents* koju je Ognjana Starović osnovala – upravo na dan raspisivanja konkursa, 10. oktobra.

Dodeljivanje novca na javnim konkursima organizacijama koje su osnovane neposredno pred raspisivanje poziva i koje nemaju istoriju rada u oblastima za koje dobijaju pare, jedan je od problema u trošenju novca iz budžeta na koje godinama upozoravaju udruženja građana.

Ognjana Starović nije odgovorila na pitanja BIRN-a o projektima za čije sprovođenje je dobijala novac. Grad Novi Sad nije odgovorio na pitanja o tome na osnovu čega su tek osnovanim organizacijama Ognjane Starović, bez ikakvih referenci, dodeljivali novac na javnim konkursima.

Ko su Ognjana i Nemanja Starović?

Ognjana Starović od 2008. godine radi u JKP Novosadska toplana. Tokom 2017, bila je zamenica predsednika novosadske mesne zajednice Slana bara.

Podaci iz registra javnih funkcionera Agencije za sprečavanje korupcije pokazuju da njena karijera napreduje od 2021, kad njen mlađi brat Nemanja Starović prelazi iz pokrajinskih u republičke državne organe i postaje državni sekretar Ministarstva spoljnih poslova.

Nekoliko meseci pre nego što će joj brat postati državni sekretar, Ognjana Starović postaje članica nadzornog odbora Novosadskog dečijeg kulturnog centra, a zatim istovremeno sa dolaskom njenog brata u ministarstvo, postaje članica nadzornog odbora JP Emisiona tehnika i veze.

U maju 2024. Nemanja Starović postaje ministar za rad, zapošljavanje i boračka pitanja, u junu postaje član upravnog odbora Fondacije „Za srpski narod i državu“ koju je osnovala Srpska napredna stranka, a oko pola godine kasnije njegova sestra postaje koordinator funkcije transporta u državnoj firmi Transnafta iz Pančeva.

Iako je direktorka i vlasnica firme Gradske info, na sajtu Agencije za sprečavanje korupcije ne piše da po ovom osnovu Ognjana Starović ima bilo kakve prihode. Tokom 2023. i 2024. godine, ova firma je ostvarila neto dobit od ukupno 15,7 miliona dinara, odnosno, skoro 134 hiljade evra.

Inače, na sajtu gradskeinfo.rs poslednji video snimak u odeljku „Video“ objavljen je u julu 2024. godine, dok u četvrtak, 29. januara 2026, na sajtu nije radila stranica na kojoj je objavljen [impresum ovog medija](#). Prema jednom ranije sačuvanom snimku ove stranice, u junu 2025. godine, Ognjana Starović bila je i jedina osoba koja se pojavljivala u ovom impresumu, i to kao – glavna i odgovorna urednica ovog medija.

Ognjana Starović je i u upravnom odboru fondacije Svetozar Miletić, koju je 2019. osnovao njen brat zajedno sa Predragom Rajićem, danas državnim sekretarom u Ministarstvu za državnu upravu i lokalnu samoupravu. Ova fondacija je na osam javnih konkursa od 2021. do 2024. godine dobila 3.2 miliona dinara od ministarstva kulture, pokrajinskog sekretarijata za kulturu i Grada Novog Sada.

Ona i njen brat su i saradnici Centra za društvenu stabilnost, novosadske prorežimske organizacije koja je široj javnosti postala poznata kada su, u jeku studentskih i građanskih protesta, na televizijama B92 i Prva emitovani filmovi ovog centra u kojima se nezavisni mediji i organizacije, među kojima su i BIRN, KRIK i Crta targetirani kao destabilizatori države.